

Betænkning afgivet af Miljø- og Planlægningsudvalget den 0. juni 2005

2. udkast

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om forurennet jord

(Udmøntning af kommunalreformen)
[af miljøministeren (Connie Hedegaard)]

1. Ændringsforslag

Der er stillet 13 ændringsforslag til lovforslaget. Miljøministeren har stillet ændringsforslag nr. 5, 6 og 9. Socialdemokratiets, Det Radikale Venstres, Socialistisk Folkepartis og Enhedslistens medlemmer af udvalget har stillet ændringsforslag nr. 1-4, 7, 8 og 10-13.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 24. februar 2005 og var til 1. behandling den 31. marts 2005. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Miljø- og Planlægningsudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 6 møder.

Sammenhæng med andre lovforslag

Lovforslaget er en del af den lovgivningsmæssige gennemførelse af kommunalreformen på miljøområdet og skal ses i sammenhæng med de øvrige lovforslag vedrørende kommunalreformen, som har været behandlet i Miljø- og Planlægningsudvalget. Følgende lovforslag om kommunalreformen har været behandlet i Miljø- og Planlægningsudvalget:

- Lovforslag nr. L 86 om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet, lov om vandløb, lov om sommerhuse og camping m.v. og forskellige andre love (Udmøntning af kommunalreformen i en række love på natur- og miljøområdet)
- Lovforslag nr. L 87 om ændring af lov om miljø og genteknologi (Konsekvensrettelser som følge af kommunalreformen)
- Lovforslag nr. L 88 om ændring af lov om råstoffer (Udmøntning af kommunalreformen, for så vidt angår råstofplanlægning og -indvinding på land)
- Lovforslag nr. L 89 om ændring af naturbeskyttelse (Udmøntning af kommunalreformen)
- Lovforslag nr. L 90 om ændring af lov om forurennet jord (Udmøntning af kommunalreformen)
- Lovforslag nr. L 91 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Udmøntning af kommunalreformen, for så vidt angår organiseringen af myndigheder m.v.)
- Lovforslag nr. L 92 om ændring af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven) og lov om vandforsyning m.v. (Udmøntning af kommunalreformen, for så vidt angår organisering af myndigheder m.v.)
- Lovforslag nr. L 93 om ændring af lov om planlægning (Udmøntning af kommunalreformen)

Høring

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og miljøministeren sendte den 1. december 2004 dette udkast til udvalget, jf. (2004-05, 1. samling) alm. del – bilag 115. Den 21. december 2004, 7. januar 2005, 17. januar 2005 og 25. februar 2005 sendte miljøministeren de indkomne høringssvar til udvalget, jf. (2004-05, 1. samling) alm. del – svar på spm. 163, (2004-05, 1. samling) alm. del – supplerende svar på spm. 163 og alm. del – bilag 34. Den 24. februar 2005 sendte miljøministeren et notat om høringssvarerne til udvalget.

Teknisk gennemgang

Den 2. marts 2005 afholdtes en teknisk gennemgang af lovforslaget ved miljøministeren og embedsmænd fra Miljøministeriet.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har i forbindelse med udvalgsarbejdet modtaget 1 skriftlig henvendelse fra Amtsrådsforeningen.

Miljøministeren har over for udvalget kommenteret den skriftlige henvendelse til udvalget, jf. L 91 - svar på spm. 9.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 5 spørgsmål til miljøministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Venstres, Dansk Folkepartis og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget bemærker:

Kommunalreformen skaber grundlaget for en moderne og fremtidssikret forvaltning af det danske miljø på mindst det samme niveau som nu.

Med kommunalreformen videreudvikles den danske decentrale model, hvor stærke kommuner er borgernes hovedindgang til den offentlige sektor. Kommunerne får med reformen et større og mere sammenhængende ansvar for de borgernære miljøopgaver, og de nye større kommuner får ressourcerne til at kunne løfte det større ansvar.

Flertallet konstaterer med tilfredshed, at lovforslagene udmønter de visioner for det danske kommunestyre, som tog form i flertallets aftale om en strukturreform i juni 2004 og flertallets udmøntningsplan fra september 2004.

Med kommunalreformen bevæger løsningen af miljøopgaverne sig i fremtiden ad to hovedspor – et statsligt og et kommunalt:

Stater får til opgave at varetage de overordnede opgaver til sikring af Danmarks internationale forpligtelser, større nationale interesser og teknisk komplicerede sager. Flertallet mener således, at det bør være en statslig opgave at sikre nationale hensyn og værdier på miljøområdet. Det vil blandt andet ske via statens udarbejdelse af bindende natur- og vandplaner, statslig godkendelse af de mere end 200 mest miljøtunge virksomheder, statsligt ansvar for overvågningen af naturen og vandmiljøet og for strandbeskyttelseszonen og via en styrket planlægning for Hovedstadsområdet og for landet som helhed.

Kommunerne skal varetage de fleste af de nuværende amtslige natur- og miljøopgaver – enten i tilknytning til eksisterende kommunale aktiviteter eller som nye, sammenhængende opgaver. Kommunerne skal dermed varetage de mange direkte borgerrettede miljøopgaver og bliver dermed hovedindgangen til den offentlige sektor for såvel borgere som virksomheder.

Regionerne bliver via de regionale udviklingsplaner dynamo for den regionale udvikling og får ansvaret for kortlægning og planlægning af råstofindvinding og for indsatsen mod jordforurening.

Regeringen og Dansk Folkeparti har i de politiske forhandlinger lagt afgørende vægt på, at reformens grundarkitektur – stærkere kommuner med et større ansvar - ikke blev ændret. Forudsætningerne for denne proces har fra flertallets side hele tiden været klart: kommunerne skal styrkes for at kunne tage et større ansvar. Flertallet har således med beklagelse konstateret, at ønskerne fra oppositionen konsekvent har været at løfte opgaver væk fra kommunerne for at lægge dem i regionerne.

Kommunalreformen bygger på en grundlæggende tillid til det danske kommunestyre. Reformen tegner en ny offentlig sektor i Danmark, hvor kommuner, regioner og stat har hver sin rolle og identitet.

Socialdemokratiets, Det Radikale Venstres, Socialistisk Folkepartis og Enhedslistens medlemmer af udvalget bemærker:

Generelt om strukturreformen på miljøområdet

S, RV, SF og EL mener, at Danmarks natur og miljø har brug for sammenhængende planlægning, indsats, ekspertise og et forbedret beskyttelsesniveau.

Desværre vil regeringens smalle aftale om strukturreform på miljøområdet medføre det stik modsatte, nemlig en fragmenteret indsats, planlægning og ekspertise samt et forringet beskyttelsesniveau. Vi er dybt betænkelige ved, hvorvidt kommunerne vil kunne sikre tilstrækkelige stærke faglige miljøer til at løse de mange store og komplekse problemstillinger på miljøområdet. Samtidigt er det et problem, at armslængdeprincippet reelt afskaffes. Alene det forhold, at der nu kun er en myndighed, og ikke som før to, der skal vurdere og sikre naturens og miljøets interesser, vil betyde en væsentlig svækkelse af beskyttelsesniveauet.

Reformen viser manglende forståelse for, at natur og miljø er et fælles gode, der går på tværs af kommunegrænserne. Eksemplerne på dette er mange: Drikkevand, større vandløb, naturområder, naturgenopretning, miljøtilsyn, særligt følsomme landbrugsområder etc.

Hele grundkonstruktionen med en ukritisk overflytning af opgaver fra amterne til hhv. stat og kommune ser S, SF, RV og EL som en grundlæggende forkert konstruktion. Et mere seriøst og ordentligt udgangspunkt for en strukturreform ville have været en overflytning af amternes nuværende opgaver til regionerne, og så kunne man efterfølgende have diskuteret en eventuel ændret opgavefordeling.

»Vi alene vide« holdningen

»Det kan konstateres, at der er en række forhold, som tilsiger, at der – uanset størrelsen af kommunerne – vil være behov for en regional planlægning. Forholdene vedrører regionale opgaver, hvis løsning eller forvaltning har konsekvenser, der rækker ud over kommunegrænserne. Eksempler på sådanne opgaver er lokalisering af regionale funktioner: større erhvervsområder, virksomheder med særlige beliggenhedskrav, større offentlige institutioner, ferie- og fritidsanlæg, større butikcentre, større infrastrukturanlæg som veje, andre trafik anlæg og transmissionsledninger. Andre eksempler er affald, grundvandsbeskyttelse, naturbeskyttelse, sikring af vandkvaliteten i større samlede åvandløb, søer, nære kystområder, udlæg af råstofindvindingsområder og nye skovområder.«

Regeringens strukturkommission, betænkningen bind 3, side 290.

Ovenstående citat fra regeringens strukturkommission udpensler meget klart, at der fortsat i dansk planlægning, natur- og miljøarbejde er behov for et stærkt regionalt niveau.

Desværre konstaterer partierne, at ikke alene har regeringen valgt at lave en smal aftale med DF, men det er endvidere dybt besynderligt, at regeringen og DF i aftalen konsekvent ikke lytter til anbefalingerne fra strukturkommissionen, organisationer, miljøfolk, amter, virksomheder, mm. Denne "vi alene vide" holdning er ikke alene udtryk for arrogance over for dem, der sidder med opgaverne til dagligt, men vil via det stærkt manglende faglige belæg også medføre et lavere beskyttelsesniveau for vores fælles naturressourcer.

»Armslængdeprincippet«

Det er afgørende, at vigtige afgørelser om miljøforhold træffes af uvildige myndigheder, som ikke er for tæt på dem, der skal kontrolleres og ikke potentielt afhængige af snævre lokalpolitiske interesser. Strukturreformen betyder forøget risiko for, at det mange steder kan blive kortsigtede interesser, der kommer til at styre miljøpolitikken. Faren er, at man lokalt vælger at konkurrere på lempeligere godkendelser, vandløbsvedligeholdelse af dårligere kvalitet etc. i stedet for at tage langsigtede hensyn til natur og miljø.

Danmarks Naturfredningsforenings undersøgelse(maj 2004) fra Nordjylland med 27 kommunernes indsigelse mod den amtslige regionplan understreger klart, at det er yderst realistisk risiko. Endvidere kan nævnes kommunernes ansøgninger(efteråret 2004) om flere sommerhusgrunde: Her så kommunerne i 70 % af tilfældene stort på beliggenhedskrav, byggelinier, § 3 områder, fredede områder mm. Også fra Naturklagenævnets praksis ses mange omgørelser af kommunernes tilladelser til byggeri i det åbne land, tilladelser der er strid med beskyttelsesinteresserne for natur og miljø. Alle disse eksempler viser, at der er behov for en styrkelse af armslængdeprincippet og ikke en svækkelse, som den nuværende aftale medfører.

Opsplitning af viden og faglig ensartethed

Strukturreformen medfører, at amternes faglige miljøer bliver opsplittet fra 14 amter til næsten 100 kommuner. Det betyder en væsentlig fortynding af viden og faglige miljøer og er et væsentligt tilbageskridt for mere end 30 års udvikling af en vidensbaseret natur- og miljøforvaltning i Danmark

Regeringen taler endvidere ganske meget om »kvalitetsstyringsordninger« og »supplerende retningslinier«. Der er her tale om en mekanisk erstatning for sagkyndige vurderinger foretaget af bredt sammensatte faglige miljøer. Det kan ikke undgå at give stive, bureaukratiske afgørelser. Det er ganske uforståeligt, at regeringen og DF mener, at disse ordninger og retningslinier kan erstatte faglige miljøer. Samtidig virker det absurd, at der intet sted er angivet noget mere præcist om disse ordninger og retningslinier - samtidig med at regeringen beder Folketinget tage stilling til en stor lovpakke, hvor disse instrumenter er en væsentlig del af argumentationen. Tilsyneladende er disse instrumenter ikke opfundet endnu.

Lovforslagene indeholder desuden en ekstra svaghed, idet de i overvældende grad indeholder be- myndigelser til miljøministeren.

Opgavefordelingen

Det forekommer overordnet meget meget selvmodsigende og inkonsistent, at regeringen mener, at kravet om betydelig faglig ekspertise og ensartet praksis berettiger en vis regional forvaltning af

jordforurenings- og råstofområdet - men ikke på natur- og vandområdet, endsiges den overordnede regionale planlægning.

Hvis der skal være konsekvens i regeringens argumentation, så skal den regionale forvaltning udvides til natur, vand, planlægning, havmiljø, miljøbeskyttelse etc. Det er uforståeligt, hvorfor regeringen ikke har de øvrige tværgående områder med i en regional forankring.

Det er partiernes opfattelse, at regeringens smalle aftale og udmøntningen heraf på natur- og miljøområdet er udtryk for manglende rettidig omhu. Samtidig afslører strukturreformen på miljøområdet et snævert og ikke fremadrettet natursyn, der tager udgangspunkt i ensidige ideologiske kriterier og ikke i faglige belæg.

Alt tyder desværre på, at regeringens smalle aftale om den kommunale struktur bliver Danmarks-historiens dyreste omgang for miljøet, naturen og drikkevandet.

Ændringsforslagene

Ændringsforslagene fremsat af S, RV, SF og EL på miljøområdet i forbindelse med strukturreformen har til formål at opretholde en vis form for status quo. Forslagene skal endvidere forhindre de mest grundlæggende tilbageslag for natur og miljøbeskyttelsen, som regeringens og DF's snævre aftale medfører. Partierne har derfor i overensstemmelse med præmissen for gennemførelsen af kommunalreformen undladt at fremkomme med, de i øvrigt nødvendige, forbedringer i miljø- og naturforvaltningen i Danmark.

Den samlede strukturreform

Dette lovforslag er et led i den samlede kommunalreform. Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Det radikale Venstre og Enhedslisten har i forbindelse med forhandlingerne om de enkelte lovforslag efter folketingsvalget måttet konstatere, at regeringspartierne og Dansk Folkeparti ikke har ønsket at ændre på hovedkonstruktionen i reformen. Partiernes holdning til bl.a. denne hovedkonstruktion fremgår af betækningsbidrag til L 65 (nedlæggelsesloven). Der henvises hertil.

Personalespørgsmål

Da der med dette lovforslag gennemføres en ændring af nogle medarbejderes ansættelsesforhold, vil Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Det radikale Venstre og Enhedslisten her understrege de forslag, der er stillet for at sikre medarbejderne ordentlige arbejdsbetingelser. Holdningen til de resultater, der er opnået under forhandlingerne, og de ønsker, vi ikke fik imødekommet, fremgår af vores betækningsbidrag til L 67 (procedureloven). Der henvises hertil.

Konkrete bemærkninger til dette lovforslag

I forhold til loven om forurenede jord glæder S, R, SF og EL sig over, at regeringen har valgt at lade størstedelen af den faglige kompetence og planlægning forblive på regionalt niveau, selvom partierne samtidig må konstatere, at der derved sker en faglig adskillelse af ansvaret for vand, råstoffer og jordforurening, der ellers hænger tæt sammen i praksis. Af samme grund finder partierne det besynderligt, at regeringen har valgt at lade tilsyn og tilladelse flytte til kommunerne, hvorved den faglige ekspertise bliver endnu mere spredt. Regeringen har begrundet dette med, at der kun skal være én indgang for borgerne, men hvis det var den reelle begrundelse, kunne man jo blot lade kommunerne videreekspertere sagerne til regionerne. Derfor frygter partierne, at den reelle begrundelse for at flytte tilsyn og tilladelse til kommunerne, er, at man ønsker en mere lempelig praksis på området.

Samlet finder partierne derfor, at der er tale om en forringelse af gældende praksis og vil stemme imod lovforslaget, med mindre partiernes ændringsforslag bliver vedtaget.

Tjóðveldisflokkurinn, Siumut og Fólkaflokkurinn var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Til § 1

Af et *mindretal* (S, RV, SF og EL), tiltrådt af <>:

1) Nr. 4 affattes således:

»04. I § 8, stk. 1, 3 og 6, § 9, stk. 6, § 10, 1. og 2. pkt., og § 11, ændres »amtsrådet« til: »regionsrådet«.

[Tilladelse til ændret arealanvendelse m.v. overføres til regionsrådet]

2) I den under nr. 5 foreslåede affattelse af § 8, stk. 2, ændres »kommunalbestyrelsen« til: »regionsrådet«.

[Tilladelse til ændret arealanvendelse m.v. overføres til regionsrådet]

3) Nr. 6 affattes således:

»06. I § 8, stk. 4 og 5, § 9, stk. 2 og 3, og § 11, ændres »Amtsrådet« til: »Regionsrådet«.

[Tilladelse til ændret arealanvendelse m.v. overføres til regionsrådet]

4) Nr. 7-10, 31 og 39 udgår.

[Konsekvens af, at hele amtsrådenes administration af loven overføres til regionsrådene]

Af *miljøministeren*, tiltrådt af <>:

5) Efter nr. 8 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 9, stk. 6, ændres »§ 8, stk. 8 og 9« til: »§ 8, stk. 9 og 10«.

[Konsekvensrettelse som følge af ændringen i lovforslagets § 1, nr. 7]

6) Efter nr. 10 indsættes som nyt nummer:

»02. I § 15, nr. 3, ændres »§ 8, stk. 8« til: »§ 8, stk. 9«.

[Konsekvensrettelse som følge af ændringen i lovforslagets § 1, nr. 7]

Af et *mindretal* (S, RV, SF og EL), tiltrådt af <>:

7) Nr. 16 affattes således:

»16. § 39, stk. 2 og 3, affattes således:

»Stk. 2. Regionsrådet træffer afgørelse om påbud vedrørende forureninger, der stammer fra virksomheder, som regionen efter miljøbeskyttelsesloven fører tilsyn med eller førte tilsyn med på tidspunktet for virksomhedens ophør, uanset om påbudsadressaten har bopæl eller rettigheder over ejendomme eller anlæg i regionen. Regionsrådet træffer endvidere afgørelse om forureninger i råstofgrave og tidligere råstofgrave.

Stk. 3. Regionsrådet træffer afgørelse vedrørende jordforurening på kommunalt drevne virksomheder. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse vedrørende jordforurening på regionalt drevne virksomheder.««

8) Nr. 19 affattes således:

»19. § 50, stk. 5, 1. pkt., affattes således:

»Hvis opgravning og håndtering ikke kan ske efter de i stk. 4 nævnte regler, eller hvis regionsrådet ønsker at modsætte sig jordens genanvendelse eller at stille vilkår herfor, jf. § 51, giver kommunalbestyrelsen henholdsvis regionsrådet anmelderen meddelelse herom inden 4 uger efter anmeldelsen.««

[Afgørelser om vilkår m.v. for genanvendelse af jord overføres til regionsrådet]

Af miljøministeren, tiltrådt af <>:

9) Efter nr. 19 indsættes som nyt nummer:

»03. I § 50, stk. 6, indsættes efter »stk. 5«: »om, at opgravning og håndtering ikke kan ske efter de i stk. 4 nævnte regler«.«

[Indførelse af klageadgang]

Af et mindretal (S, RV, SF og EL), tiltrådt af <>:

10) Nr. 28 affattes således:

28. § 65, stk. 1 og 2, affattes således:

Kommunalbestyrelsen fører tilsyn med, at

- 1) loven og de regler, der er fastsat med hjemmel i loven, overholdes,
- 2) påbud meddelt af kommunalbestyrelsen efterkommes, og
- 3) påbud meddelt af regionsrådet efter § 9, stk. 2, efterkommes.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen videregiver sager om manglende efterkommelse af påbud meddelt af regionsrådet til regionsrådet.

[Tilsyn med tilladelser til ændret arealanvendelse m.v. overføres til regionsrådet, jf. ændringsforslag nr. 11]

11) Nr. 30 affattes således:

»30. I § 66, stk. 3, ændres »Amtsrådet« til: »Regionsrådet« og »amtsrådet« ændres to steder til: »regionsrådet«.«

[Tilsyn med tilladelser til ændret arealanvendelse m.v. overføres til regionsrådet]

12) Nr. 43 affattes således:

»43. I § 82, stk. 1, ændres »amtsrådets« til: »regionsrådets«.«

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 7, hvor påbud til visse virksomheder overføres til regionsrådet]

13) Nr. 44 affattes således:

»44. § 82, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan påklage regionsrådets afgørelse, og regionsrådet kan påklage kommunalbestyrelsens afgørelser.««

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 7, hvor påbud til visse virksomheder overføres til regionsrådet]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1-4, 7, 8, 10 og 13

Ændringerne er en konsekvens af, at myndighedsansvaret for tilladelser til byggeri og anlægsarbejde på og ændret arealanvendelse af kortlagte arealer ønskes overført fra amtsrådene til regionsrådene. Ligeledes overføres myndighedsansvaret for påbud til grundejere om mindre afværgetiltag på kortlagte, alment tilgængelige udendørsarealer til regionsrådet.

Endvidere overføres hele amtsrådenes myndighedsansvar for påbud vedrørende jordforurening fra visse, større virksomheder til regionsrådene. Desuden overføres amtsrådenes kompetence til at stille vilkår for eller modsætte sig genanvendelse af jord fra kortlagte arealer til regionsrådet.

Der foreslås samtidig konsekvensændringer i bestemmelserne om tilsyn og klage m.v.

Til nr. 5 og 6

Ændringsforslagene er alene af lovteknisk karakter. Forslagene er foranlediget af, at der med lovforslagets § 1, nr. 7, i § 8 indsættes et nyt stk. 6, hvorved stk. 6-9 bliver stk. 7-10.

Til nr. 9

Ændringsforslaget har til formål at sikre, at der kan klages over afgørelser i samme omfang som efter gældende regler.

Med lovforslagets § 1, nr. 19, overtager kommunalbestyrelsen amtsrådets hidtidige kompetence efter lovens § 50, stk. 5, jf. § 51, til at modsætte sig eller stille vilkår for en anmeldt genanvendelse af jord. Efter de gældende regler er der adgang til at klage over amtsrådets afgørelser efter stk. 5. Denne klageadgang er utilsigtet blevet afskåret med det fremsatte lovforslag, hvilket ændringsforslaget retter op på.

Derimod kan der i dag ikke klages over en kommunalbestyrelses afgørelser efter stk. 5. Dette foreslås ikke ændret. Det, som kommunalbestyrelsen påser efter den gældende § 50, stk. 5, er, om en anmeldt genanvendelse af jord er i overensstemmelse med gældende regler, jf. § 50, stk. 4. Kommunalbestyrelsen påser således, om en anmeldt genanvendelse af jord er i overensstemmelse med regler om anmeldte ordningen fastsat i medfør af § 50, stk. 3, samt regler om genanvendelse af jord fastsat i medfør af § 51.

Som nævnt i bemærkningerne til L 91 om ændring af miljøbeskyttelsesloven har Ombudsmanden henvendt sig til Folketingets Retsudvalg og Kommunaludvalg om myndighedsinhabilitet. Ombudsmanden har særligt udtrykt retssikkerhedsmæssig betænkelighed i sager (efter miljøbeskyttelsesloven), der vedrører kommunale virksomheder, hvor kommunen er både tilladelses- og tilsynsmyndighed, og hvor klageadgang samtidig er afskåret. Ændringsforslaget tjener således tillige til afhjælpning af eventuelle habilitetsproblemer via en klageadgang til en uvildig myndighed (Miljøklagenævnet).

Erling Bonnesen (V) Birgitte Josefsen (V) nfm. Lars Christian Lilleholt (V) Inger Støjberg (V)

Eyvind Vesselbo (V) Jørn Dohrmann (DF) Walter Christophersen (DF)

Christian Wedell-Neergaard (KF) fmd. Helle Sjelle (KF) Pernille Blach Hansen (S)

Torben Hansen (S) Jytte Wittrock (S) Martin Lidegaard (RV) Johs. Poulsen (RV)

Steen Gade (SF) Per Clausen (EL) Kuupik Kleist (IA)

Tjóðveldisflokkurin, Siumut og Fólkaflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Folketingets sammensætning

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	52	Enhedslisten (EL)	6
Socialdemokratiet (S)	47	Tjóðveldisflokkurin (TF)	1
Dansk Folkeparti (DF)	24	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	18	Siumut (SIU)	1
Det Radikale Venstre (RV)	17	Fólkaflokkurin (FF)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	11		

Oversigt over bilag vedrørende L 90**Bilagsnr. Titel**

- 1 Høringsnotat, fra miljøministeren
- 2 Meddelelse om høringssvar
- 3 Oversigt over klagesystemet med angivelse af, hvem der kan klage, hvor der kan klages til og ændringer i henhold til lovforslagene samt plancher, der blev brugt ved den tekniske gennemgang af de enkelte lovforslag
- 4 Tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
- 5 Meddelelse om materiale fra Amtsrådsforeningen
- 6 Ændringsforslag, fra miljøministeren
- 7 1. udkast til betænkning
- 8 Notat vedrørende myndighedshabilitet i forbindelse med kommunalreformen, fra miljøministeren

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende L 90**Spm.nr. Titel**

- 1 Spm. om, hvilke ændringer høringsfasen har givet anledning til, til miljøministeren, og ministerens svar herpå
- 2 Spm. om erfaringsopsamling om forurenede jord, til miljøministeren, og ministerens svar herpå
- 3 Spm. om forholdet mellem fordelingen af midler og opgaver i forbindelse med forurenede jord, til miljøministeren, og ministerens svar herpå
- 4 Spm. om sikring af sammenhæng mellem administrationen af forurenede jord og af grund- og overfladevand, til miljøministeren, og ministerens svar herpå
- 5 Spm. om teknisk bistand til ændringsforslag, til miljøministeren, og ministerens svar herpå

Nogle af udvalgets spørgsmål til miljøministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålene og miljøministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra S, RV, SF og EL.

Spørgsmål 2:

Hvordan sikres der med lovforslaget en samlet erfaringsopsamling om forurenede jord fra alle virksomheder, uanset om de i fremtiden håndteres af kommune, region eller stat?

Svar:

Loven indeholder i dag en bred vifte af bestemmelser, der sikrer samarbejde, koordinering og erfaringsopsamling mellem de relevante myndigheder på lovens område. Som kort beskrevet i det følgende, videreføres disse bestemmelser med lovforslaget, hvilket grundlæggende set indebærer, at grundlaget for erfaringsopsamling om forurenede jord ikke ændres med dette lovforslag.

I dag er opgaven med at føre tilsyn med og give påbud til virksomheder delt mellem amterne og kommunerne. Med lovforslaget deles opgaven mellem staten og kommunerne. Lovforslaget indebærer således ikke en opsplitning på flere myndigheder på dette punkt.

Endvidere er det i dag amterne og efter lovforslaget vil det være regionerne, der står for den offentlige jordforureningsindsats. Dette omfatter også den erfaringsopsamling, som amtet og fremover regionen foretager efter jordforureningslovens § 17. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, jf. bemærkningerne til nr. 1-3, tilsigter lovforslaget ingen ændring på dette punkt – udover myndighedsskiftet fra amt til region. Lovens system er i øvrigt i dag og fremover, at opgaven med at kortlægge mulig jordforurening foregår i samarbejde med kommunalbestyrelsen, jf. jordforureningslovens § 3. På linje hermed indeholder lovforslaget en ny § 8 a, der sikrer den fornødne koordinering mellem kommune og region i sager om byggeri på eller ændret anvendelse af kortlagte arealer.

Herudover kan jeg oplyse, at Depotrådet i dag og efter lovforslaget har til opgave, at følge miljømyndighedernes administration af loven, jf. jordforureningslovens § 24. I dette regi foregår en dialog, og der udarbejdes en årlig redegørelse om jordforurening. Dette er med til at sikre den fornødne erfaringsopsamling.

Hertil kommer, at amtsrådet – fremover regionsrådet – fører tilsyn med og overvåger udviklingen i forureningstilstanden i jorden, jf. jordforureningslovens § 66.

Spørgsmål 3:

Giver det mening at lægge langt de fleste midler (ca. 263 mio. kroner) og langt de største opgaver i forhold til forurenede jord hos regionerne, men af principielle årsager fastholde at tildele kommuner og stat hhv. ca. 6 og 0,6 millioner med tilførende opgaver - for kommunernes vedkommende fordelt på 99 enheder?

Svar:

Udgangspunktet for forhandlingerne om fordelingen af de økonomiske ressourcer mellem staten og de kommunale parter i forhold til dette lovforslag har – som det sædvanligt er - været, at pengene skal følge med opgaverne. Dette gælder også i de tilfælde, hvor der overføres relativt få opgaver. Som det fremgår af de årlige bloktilskudsaktstykker, er det i øvrigt ikke ualmindeligt, at der i forbindelse med ændringer i opgavevaretagelsen på miljøområdet kompenseres relativt små beløb.

Spørgsmål 4:

Hvordan vil ministeren i fremtiden sikre sammenhæng mellem hele administrationen af forurenede jord på regionalt niveau på den ene side og sikring af grund- og overfladevand på den anden side, når sidstnævnte lægges på kommunalt plan?

Svar:

Jeg mener ikke, at placeringen af vand- og jordopgaver på forskellige myndighedsniveauer vil forringe varetagelsen af opgaverne.

Det er rigtigt, at der er en nær indbyrdes sammenhæng mellem vandområdet og jordforureningsopgaverne.

Det er imidlertid ikke sådan, at jordforureningsopgaver og vandplanlægningsopgaver i dag løses som én sammenhængende opgave af de samme personer. Allerede i dag koordineres der – for eksempel i form af dataudveksling mellem de involverede enheder i amterne.

Efter kommunalreformen vil der også skulle gennemføres en koordinering blandt andet gennem udveksling af data mellem regionernes jordforureningsenheder og vandplanlægningsenhederne i henholdsvis staten og kommunerne. Dette vil kunne foregå fuldt så tilfredsstillende som i dag.